

Folketingets Retsudvalg
dfp@ft.dk
udvalg@ft.dk

Retsudvalget har ved brev af 3. januar 2014 (REU alm. del – spørgsmål 387) bedt om min besvarelse af følgende spørgsmål, der er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF):

”Ministrene bedes redegøre for lovgrundlaget for skifterettens afgørelse af, hvem der bestemmer, hvor begravelsen af den 4-årige Rasmus, som blev kvalt af sin mor, skal foregå. Giver sagen ministrene anledning til overvejelser om eventuelle lovændringer?”

Svar:

Indledningsvis skal jeg meget beklage, at spørgsmålet ikke er besvaret tidligere. Det skyldes en fejl i forbindelse med svarets afsendelse fra ministeriet.

Det fremgår af § 5, stk. 1, i lov om begravelse og ligbrænding, jf. bekendtgørelse nr. 906 af 25. juni 2013, at anmodning om foretagelse af begravelse eller ligbrænding skal fremsættes over for begravelsesmyndigheden.

Af § 5, stk. 2, fremgår, at hvis ikke afdødes nærmeste, den eller de personer eller den institution, der hidtil har draget omsorg for den afdøde, eller andre fremsætter anmodning om foretagelse af begravelse eller ligbrænding, skal sådan anmodning fremsættes af kommunen.

Begravelsesmyndigheden afgør på grundlag af den fremsatte anmodning, om begravelse eller ligbrænding skal finde sted, og om en præst skal medvirke ved begravelseshandlingen (kirkelig begravelse), eller denne skal foregå uden medvirken af en præst (borgerlig begravelse), jf. lovens § 7.

I lovens § 8, stk. 1, er det bestemt, at ved afgørelse af, om begravelseshandlingen skal være kirkelig eller borgerlig, skal ønsket, som afdøde har fremsat efter sit fyldte 15. år, efterkommes.

Af lovens § 8, stk. 2, fremgår, at var afdøde ved sin død medlem af folkekirken eller et trossamfund uden for folkekirken, anses dette som udtryk for et ønske om kirkelig begravelse, medmindre det modsatte godtgøres.

Foreligger der ingen tilkendegivelser fra afdøde med hensyn til de i stk. 1 og 2 nævnte spørgsmål, skal ønsket herom fra den, der fremsætter anmodningen om foretagelse af begravelse eller ligbrænding, efterkommes, medmindre en person, der stod afdøde nærmere, fremsætter et herfra afvigende ønske, jf. lovens § 8, stk. 3.

Fremsættes der indsigelse mod begravelsesmyndighedens afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt afdøde skal begraves eller brændes, eller om kirkelig

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr.: 29837/14

Dokumentnummeret bedes
oplyst ved henvendelse til
Kirkeministeriet

Dato: 6. marts 2014

eller borgerlig begravelse, og tages indsigelsen ikke til følge, forelægger begravelsesmyndigheden spørgsmålet for skifteretten, der træffer afgørelse ved kendelse, der ikke kan kæres, jf. § 9, stk. 1 og 3, i lov om begravelse og ligbrænding.

Hvis der blandt de efterladte inden begravelsen opstår uenighed om valg af gravsted eller om, hvor en urne skal placeres, kan spørgsmålet herom ligeledes indbringes for skifteretten til endelig afgørelse, jf. § 9, stk. 2 og 3, i lov om begravelse og ligbrænding.

Vedrørende den konkrete sag kan jeg oplyse, at Kirkeministeriet, Justitsministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold har drøftet, om den nugældende lovgivning tager tilstrækkelig højde for usædvanlige og tragiske sager som denne.

På baggrund af drøftelserne på mødet er det min vurdering, at den saglige kompetence til at træffe retligt bindende afgørelser i disse sager er hensigtsmæssigt placeret ved skifteretten. Jeg finder derfor ikke, at der bør fastsættes mere detaljerede regler på området.

Marianne Jelved

/

Jørgen Kroer